

Okénko

farností Nový Jičín, Šenov u N.Jičína, Kunín, Libhošť,
Hukovice

3
červen
2004

DUCHOVNÍ SLOVO

Tajemství Zmrtvýchvstání

otec ALOIS

Máme opět slavnost Soslání Ducha svatého, která připadá na padesátý den po Ježíšově zmrtvýchvstání a desátý den po Jeho nanebevstoupení.

Tento den Židé slaví velký svátek Letnic. Je to svátek děkování za první úrodu země ale zároveň také děkování za zákon Desatera, který obdržel Mojžíš na hoře Sinaj. Toto děkování je spojeno také s obnovou věrnosti tomuto Božímu zákonu. Židé si uvědomovali na čem stojí řád života každého člověka a celého lidského společenství. Na Božím zákoně, který je neměnný, věčně platný a dává člověku žít důstojný život svobodného lidského tvora. Není náhoda, že Duch svatý sestupuje na apoštoly a církev právě v tento den. Duch přináší také obnovu Božího zákona v lidských srdcích. A naplněním tohoto zákona a jeho obnovy je zákon lásky. Vždyť ten, kdo žije skutečnou láskou, ten nežije tak, že by si dělal, co by chtěl a jak by chtěl. Život v lásce má svá pevná pravidla a řád. V lásce není místo pro hřích. Ve hříchu nemůže být pravé lásky.

Slovo láska je dnes často používáno ve všech pádech. Nazývá se jí mnohdy to, co ve skutečnosti s láskou nemá nic společného. Duch svatý nás vede k tomu, abychom znovu pohlédli na kříž s Ukřižovaným a učili se lásce, která nehledá sebe, ale chce pouze dobro, ve kterém není místa pro zlo. Z toho pohledu pak pochopíme, co znamená, když sv. Augustin říká – miluj a dělej, co chceš. Co tedy znamená žít v Duchu svatém a co pro nás vůbec znamená Jeho soslání? Znamená život podle zákona lásky.

Umožněme Duchu pravdy a lásky, aby v nás mohl působit a my abychom se stali užitečnými.

PŘEDSTAVUJEME

Připravila Jitka SZOLNOKYOVÁ

Zatím se nám moc nedaří získávat příspěvky z farnosti Libhošť. Tak jsme si do farnosti zajeli sami. Oslovili jsme kostelníka. A protože jsou zde starý a nový, udělali jsme rozhovory hned dva.

Vladimír Hanzelka, kostelník z Libhoště, 80 let.

Odkud pocházíte?

Jsem rodák z Libhoště, i rodiče pocházeli odtud. Bydlíme s manželkou v rodinném domě, který jsme postavili s mým otcem. Dnes s námi žije syn Josef s rodinou.

Řekněte nám něco o Vaší rodině.

S manželkou Ludmilou spolu žijeme 54 let. Vychovali jsme 3 syny a 1 dceru, máme 11 vnoučat.

Jak jste se stal kostelníkem?

Když byl v roce 1974 do naší farnosti ustanoven za administrátora P. Karel Gelnar, ujal se ihned oprav našeho kostela a fary. Požádal mne o provedení nové elektroinstalace, která již byla nevyhovující. Za pomoci farníků a kolegů elektrikářů se nám podařilo tuto akci ukončit. V dalších letech, až do mého důchodu, jsem se podílel na opravách fary a kostela.

Po odstoupení mého předchůdce mě požádal otec Gelnar, zda bych nastoupil na jeho místo. Souhlasil jsem a s pomocí Boží jsem tuto službu vykonával až do konce roku 2002, tedy skoro 19 let, kdy jsem musel ze zdravotních

důvodů tuto službu ukončit.

Na čem jste se podílel?

Mimo přípravy na bohoslužby jsem pomáhal při údržbě kostela, hřbitova a fary. Byla vyměněna dřevěná zvonová konstrukce za kovovou, zavedeno elektrické zvonění, maloval se kostel, byla položena nová krytina na kostele, osvětlení hřbitova a jiné práce. Hodně mi pomáhal syn Vladimír, za to si ho velmi vážím a myslím, že nejen já a moje žena. Díky však patří i mnohým jiným, kteří mi pomáhali.

Vzpomeňte na některé kněze z tohoto období.

Bylo jich za ty roky hodně. Často se střídají, rok dva a přijde zase jiný. Snad nejvíce vzpomínám na otce Josefa Nůzika a před ním na otce Matouše Pazderu.

Jak vnímáte současnou dobu?

Dnešní dobu nevnímám nijak optimisticky. Žije se příliš konzumně, věřících lidí ubývá, což je vidět na bohoslužbách. Mládeže jakoby nebylo. Prosme tedy Pána Boha o pomoc za naši mládež, aby našla cestu k víře.

Co byste popřál čtenářům Okénka?

Všem čtenářům přeji pevné zdraví, Boží požehnání a duchovní přínos. Okénku přeji hodně dopisovatelů, aby aktuálně informovali z našich farností.

Josef Blažek - současný kostelník

Odkud pocházíte ?

Pocházím z Libhoště. Jsem ze tří sourozenců, bratr již zemřel. Otec mi zemřel, když mi bylo necelých 7 let. Byl jsem nejstarší, potom byla sestra a bratr. Mamin-ka byla na všechny starosti a práci sama. Tak jsme pomáhali, jak se dalo. Už je taky 16 let po smrti.

Řekněte nám něco víc o Vaší rodině.

Jsem ženatý, vychovali jsme 2 dcery. Máme 5 vnoučat. Manželka pochází ze Šenova u N.Jičína.

Jak jste se stal kostelníkem ?

Jako kluk jsem ministroval. Bylo nás tehdy 8 kluků, ne jako dnes, když máme v Libhošti jen 2 ministranty. Je to velice smutné. Do služby kostelníka mě navrhla farní rada, kde je také manželka.

Poté měl se mnou rozhovor o Přem-
mek a ten mi tuto službu nabídl.

Co všechno musíte připravit, zvládat, o co se staráte ?

Hodinu před Mší Svatou musím otevřít kostel, nachystat obětní dary a vše ostatní, co je třeba k průběhu mše. Podobné je to i při pohřbech. Nachystám máry, svícny, Paškál a svěcenou vodu před rakev. Při úmrtí našich občanů zvoním umíráčkem. Po obřadech musím zase všechno uklidit a zkontrolovat, zda je vše v pořádku. Občas musím promazat zvony. Při odchodu z kostela zapínám poplašné zařízení. Podílím se také na všech opravách kostela a hřbitova.

Co byste popřál čtenářům Okénka?

Všem čtenářům přeji pěkné počtení o událostech ve farnostech. Bylo by dobré, kdyby také někdo z našich občanů Libhoště napsal něco do Okénka o naší práci ve Farnosti. Vždyť z naší práce je také poznat, že „nespíme na vavřínech“.

DOUŠKA: Libhošťská farnost je trochu pasivní s příspěvky do Okénka, ale podařilo se mi navázat kontakt s paní Pavlou Kvitovou, která přislíbila vyzvat farníky, aby více přispívali a psali o životě v Libhošti. Jestli chce někdo napsat nějaký příspěvek, ať se obrátí buď na ni nebo přímo na kňeze otce Přemka.

LITURGICKÉ OKÉNKO

Připravil otec ALOIS

KYRIE ELEISON

Po úkonu kajičnosti následuje zvolání Kyrie. Přitom říkáme nebo zpíváme: Kyrie, eleison. Nebo: Pane, smiluj se. Christe, eleison. Kriste, smiluj se. Kyrie, eleison. Pane, smiluj se. Obracíme se na osobu Ježíše Krista, kterého tím oslavujeme.

Kyrie, eleison znamená řecky Pane, smiluj se. Pánem je již od prvních dob církve nazýván Ježíš. Tohoto zvolání se používalo ve 4. století na řeckém východě jako odpovědi lidu na jednotlivé prosby přímluvných modliteb. Ve staroslověnské liturgii zní toto volání: „Gospodi, pomiluj.“

Je dobré, když toto zvolání zazpíváme. Zpěvák nebo skupina zpěváků (schola) předzpívá a lid volání opakuje. Některé nápěvy zpíváme česky, některé řecky. Určitě některé znáte a při mši zpíváte. Naleznete je v kancionále a jsou součástí tzv. ordinárií - neproměnných částí mše svaté (kromě Pane, smiluj se tam patří Sláva na výsostech Bohu, Věřím, Svatý, Beránku Boží).

Možné je také Kyrie recitovat, když ho spojíme s úkonem kajičnosti, a mezi jednotlivá zvolání vkládat věty, které osvětlují, proč ke Kristu voláme. Protože uzdravuje duše, zve hříšníky a přimlouvá se za nás.

GLORIA - SLÁVA

A v té krajině byli pastýři pod širým nebem a v noci se střídali v hlídkách u svého stáda. Náhle při nich stál anděl Páně a sláva Páně se rozzářila kolem nich. Zmocnila se jich veliká bázeň. Anděl jim řekl: „Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí.“ A hned tu bylo s andělem velké množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi, Bůh v nich má zalíbení.“ (Lk 2,8-14)

Uvedený andělský zpěv je inspirací pro chvalozpěv Gloria. Tento hymnus je připomínkou oné betlémské noci, ve které se narodil Ježíš. Přiznám se, že si občas vybavím při jeho zpěvu vánoční atmosféru se vším všudy. Nejen stromeček, kapra a dárky, ale i půlnoční mši svatou. Gloria pro mě znamená zpřítomnění té chvíle, kdy se anděl zjevil pastýřům. Představuji si ve své fantazii, jak tito mužové byli překvapení, možná trochu bázliví a určitě velmi radostní z nebeských zástupů a hlavně z radostné zprávy o příchodu Spasitele na zem.

Teď si povíme něco o historii chvalozpěvu Gloria: Pochází z roku 380 a je řeckého původu. V téměř dnešní podobě se objevuje již v Alexandrijském kodexu Nového zákona z 5. století (kodex - ručně psaná kniha). Zpíval se pouze při významných událostech. Později (10. století) se ho začalo užívat častěji. Dokonce se stal každodenní ranní modlitbou ve východní i západní církvi. V dnešní době se zpívá o nedělích, kromě doby adventní a postní, a o slavnostech a svátcích. Při tomto chvalozpěvu se stojí a zpívá ho buď celé shromáždění, nebo lid střídavě se scholou, nebo samotná schola. Lze ho samozřejmě i recitovat, ale ztrácí se tím jeho krása. Je podobný hymnu Té Deum (Bože, chválíme Tebe). Vyzývána je při něm každá osoba Nejsvětější Trojice. První část, která začíná slovy „Chválíme Tě“, oslavuje Boha Otce. Druhá část, začínající slovy „Pane, jednorozený Synu, Ježíši Kriste“, chválí Beránka Božího a jeho vykupitelské dílo. Nakonec je jmenován Duch Svátý. Chvalozpěv obzvlášť vyniká při velikonoční vigílii. Na některých místech, pokud je to zvykem, se po zvolání „Sláva na výsostech Bohu“ rozezní zvony a zvonky na znamení radosti z vykoupění.

HISTORICKÉ OKÝNKO

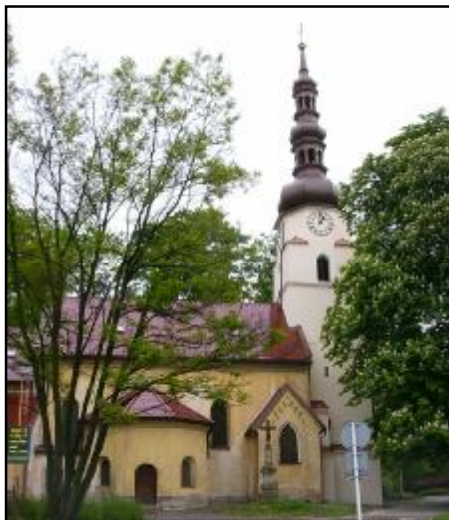
Kostel sv. Trojice

Připravil a sestavil Antonín URBAN

Dnešní opravy kostela mnohý věřící naší farnosti téměř nevnímá. Registruje pouze občasnou výzvu k finančnímu příspěvku a jde-li okolo, všimne si nové střechy či lešení. Přitom je to tolik starostí, ale i odpovědnosti. Z tohoto pohledu není od věci připomenout si dobové svědectví Dr.Hřiba o opravách tohoto kostela na přelomu šedesátých a sedmdesátých let:

Sdělení o zahájení opravy kostela sv. Trojice

Už dlouhou dobu poukazo-vali věřící i jiní občané města N. Jičina na havarijní stav kostela sv. Trojice v N. Jičíně. Sami chtěli přiložit ruku k dílu, ale neměli dostatek pochopení u p. děkana, který nevyvíjel v této věci

takovou iniciativu, aby mohlo být s opravou započato. Důvod byl prý hlavně ten, že mu nebyla přislíbena státní podpora k provádění opravy. Teprve v obrodném roce 1968 se ustavila při farním úřadě v N. Jičíně Farní rada, která si vzala hlavně za úkol, že bude dbát o udržování a opravu církevních objektů. Farní rada neměla ale dlouhého trvání, protože po rozpuštění Díla koncilové obnovy – srpen 1968 – nepovolil p. děkan ani činnost Farní radě. Věřící ale přesto chtěli pomoci při záchraně této památky, a proto vytvořili sami, bez vědomí p. děkana, zvláštní „Výbor pro opravu kostela sv. Trojice“. V důsledku srpna 1968 nebyla činnost „Výboru“ nijak aktivní a vlastní práci zahájil tento „Výbor“ až v únoru 1969. Členy Výboru byli hlavně příslušníci místní organizace Československé strany lidové v Novém Jičíně a ostatní věřící.

V únoru 1969 bylo zadáno vypracování projektu na opravu kostela sv. Trojice. Před zahájením opravy kostela zajeli 4 zástupci Výboru do Příbora za tamním kanovníkem P. Vilišem o radu ve věci zahájení oprav. Po návratu z Příbora byla otázka opravy konzultována ještě s pracovníky kultury Okresního národního výboru v N. Jičíně pány Štindlem, Majkusem, Honem aj. V měsíci květnu 1969 byl zpracován projekt na opravu kostela sv. Trojice a byl předán p. děkanovi P. Janu Janovi s žádostí, aby jej předal do konsistoře v Olomouci a aby podal návrh na zařazení opravy kostela do plánu oprav na rok 1970.

Na poradě dne 7.srpna 1969 se zástupci kulturních složek okresu, Městského národního výboru a obětavých zástupců věřících byl oficiálně ustaven Výbor pro opravu církevní kulturní památky – kostela sv. Trojice v N. Jičíně. Z podnětu tohoto Výboru bylo u Státní spořitelny v N. Jičíně otevřeno konto č.70169 pro shromažďování darů na opravu kostela. Vhodnou propagací v tisku, místním rozhlase i při osobním styku bylo dosaženo toho, že do 2 měsíců po otevření konta bylo na darech shromážděno 45.000,- Kč. Šlechetní dárci pocházejí převážně z N. Jičina a

blízkého okolí, ale nechybějí ani dary z Prahy, Prachatic, Malenovic, Č. Těšína, Fulneku, Rychaltic, Ostravy, Frenštátu, Hodonína, Valaš. Meziříčí, Litomyšle apod.

Shánění základního materiálu pro překrytí střechy kostela dalo hodně práce, ale rádi jsme ji obětovali pro kostel sv. Trojice. Dne 2.října 1969 jsme přivezli plechovou krytinu a lepenku, dne 7.října zase řezivo a jiný drobný materiál. Dne 8.října 1969 jsme zahájili vlastní práce na překrývání kostela. Stará tašková krytina byla sundána, střecha byla překryta deskami a nepískovanou lepenkou a nakonec pozinkovaným plechem. Práce překrývání střech kostela byla skončena v rekordním čase 3 týdnů, dne 28. října 1969.

Počasí bylo po celou dobu překrývání střechy velmi pěkné, slunečné a bezdeštné. Při opravě střechy kostela pracovalo a pomáhalo celkem 53 pomocníků za dobu od 2.října do 28.října 1969 odpracovali celkem 1.413 hodin.

Jistě je na místě uvést alespoň jména těch hlavních organizátorů celé akce a některá jména jejich obětavých pomocníků. Tito všichni bez ohledu na svůj vlastní čas se po práci věnovali práci na kostele a mnozí z nich si k tomuto účelu vybírali i dovolenou. Všechny tyto práce dělali s láskou a obětavostí bez nároků na lidskou chválu, ale jenom proto, aby i generacím příštím uchovali památník víry cyrilometodějské, když v cyrilském Mileniu začali s jeho opravou.

Nejvíce se o opravu zasloužil p. František Urban se svými bratry Antonínem a Václavem. Manželka jmenovaného se starala o kuchyni pro řemeslníky a pomocníky. Z ostatních dále pomáhali: p. Jaromír Hypl, Teodor Šnerch, Alois Jančálek, Josef Hřib, Karel Hoďák, Augustin Krempa, Josef Machýček, Alexander Kývala, Jiří Pavlík, František Buchta, Josef a Antonín Bayerovi, dále p. Kellner, Hodslavský, Vahala, Ulčáková, Janík, lékárník Bok, profesor Knitl, Ing. Pavela, Vahalík a další.

Po překrytí střechy kostela jsme se v zimních a jarních měsících roku 1970 připravovali na opravu venkovní omítky kostela. Bylo přivezeno vápno a bylo uhašeno, byl sehnán cement, písek a štěrk, bylo postaveno lešení okolo celého kostela a do konce července roku 1970 byla oklepána téměř všechna stará omítka z věže kostela, jeho lodi i presbytáře. Odborné zednické práce mají provádět pracovníci Muzea v N.Jičíně.

Plechová krytina na věži kostela nebyla vyměňována, ale byla očištěna a nově natřena základní i krycí barvou. Při této příležitosti otevřeli natěrači tuto malou bání a ke svému údivu zjistili, že předchozí opraváři kostela nám v ní nezanechali žádný záznam. Proto chceme touto svou

krátkou informací sdělit těm, kteří ji budou číst, s jakou láskou jsme opravovali tento dům boží i přes nepřízeň „mocných tohoto světa“ a doufáme, že i oni pokolením příštím jej zase zanechají.

V letošním roce, tj. 1970, bychom rádi dokončili vnější omítky a v roce 1971 bychom přistoupili k rekonstrukci interiéru. Dá Bůh, že se nám i toto podaří.

Finanční úhrada:

- Sběrka mezi občany a ukládání peněz na kontě 70169 vynesla až do srpna 1970 celkem 85.525,-Kč
- Příspěvek od státu v prosinci 1969 30.000,-Kč
- Občerstvení, jakož i odměny byly placeny z milodarů asi 5.000,-Kč
- Celkem 120.525,-Kč

Tímto obnosem nejsou zdaleka zaplacený všechny práce až dosud provedené a čeká se na další dary věřících, případně příspěvek od státu.

Zdař bůh ! Josef Hřib, Hřbitovní 30, N. Jičín, 13.srpna 1970

NAPSALI JSTE NÁM

Charita připravuje tábor pro ukrajinské děti

Charita Hlučín Marta Porubová

Hlučín - Letní tábor pro více než čtyřicet dětí z vesnic Zakarpatské Ukrajiny připravuje v těchto dnech Charita Hlučín. Poprvé vyrazili pedagogové z Kozmic do vesnice Ust' Čorná již v loňském roce. Stany,

spacáky, karimatky a další vybavení přivezli z České republiky a dětem připravili týden her a soutěží, které dřív nikdy nezažili. "Loni bylo na táboře šedesát dětí, kterým se věnovalo devět dobrovolníků z Charity Hlučín. Potřebné vybavení se nám tam podařilo navozit a zůstalo tam pro další tábory," uvedla ředitelka

Charity Hlučín Marta Porubová. Tým zkušených vedoucích se vydá první prázdninový týden na Ukrajinu znovu. "Tentokrát jsme počet snížili na pětachtýřicet starších dětí, abychom je dobře zvládali. Pro menší děti z vesnice a okolí připravíme dětský den, na který pozveme i jejich rodiče,"

sdělila Porubová.

V chudých horských oblastech si s dětmi nikdo nehraje a dosud trávily dny volna jen na ulici nebo v lese. "Hrát si s dětmi se tam bere jako hřích. Děti proto nedělají celé dny nic nebo jen chodí do lesa nebo k řece. Není výjimkou, když potkáte malé děti venku dlouho do noci," popisuje situaci na Zakarpatské Ukrajině ředitelka Charity Hlučín. Táborové aktivity se podařilo rozvinout díky dlouhodobé spolupráci s misionářem Peterem Krenickým, který v oblasti působí již deset let. Také táborové hry čerpají motivy z biblických příběhů. "Loni v hrách vystupovali starozákonní postavy Abrahám, Noe a Mojžíš. Letos budeme pracovat s biblickými králi Saulem, Davidem a Šalamounem," nastínila program Marta Porubová.

Náklady spojené s přípravou tábora, dopravou vedoucích a stravu dětí hradí Charita Hlučín ze sponzorských darů. "Minulý rok se náklady vyšplhaly na více než čtyřicet tisíc korun a celé se to zaplatilo sponzorsky. Nejvíce nás stála vstupní víza, benzín a jídlo. Uživit více než padesát lidí už něco stojí," dodala ředitelka, která také letos shání sponzory na tuto letní aktivitu. "Uvítáme především finanční dary, protože jídlo se dá koupit přímo v obchodech nebo na trhu, kde vyjde levněji. Nakupujeme potraviny i od místní lidí, kteří zabijí tele nebo prase," řekla Porubová a dodala, že získat prostředky od sponzorů je jediná možnost jak tábor zajistit. "Místní si zatím nemohou tyto náklady dovolit," dodala ředitelka, která však počítá s tím, že si již příští rok budou schopni tábor připravit samostatně.

Kontakt na Charitu Hlučín: Marta Porubová, Tel.: 595 043275, 603 502753, Bankovní spojení pro sponzorské dary: Čes.spořitelna a.s. pob.Hlučín, č.ú.:184 346 63 99/0800, vs. 444

Kristus naděje Evropy

Markéta Šimíčková

Mí milí farní spolubratři. Byla jsem vybídnutá pár dní před poutí osmi evropských národů do Mariazell, abych se podělila o své dojmy a napsala pár slov. Ráda tak činím.

Dříve jsem neměla nadšení pro taková velká setkání. Měla jsem je spojeny s davem lidí, deštěm a únavou. Samotný program mě příliš nezajímal. Naplňovalo mne společenství mladých, s kterými jsem byla, veselí, různost svačín a důvod pro výletní akci.

Tentokráté už pozvání na pout' do Mariazell jsem vnímala jako Boží milost. Cítila jsem to jako pozvání Panny Marie. Ne, že Bohu dávám něco já, ale že samotný Bůh chce obdarovat mne.

Vyjeli jsme o půlnoci z Nového Jičína přes Kunín a Bernartice n.O., kde přistupovali poutníci. Vezl nás pohodlný autobus Mercedes. Očekávali jsme svižnou jízdu, ale i do kopce nás předjížděly kdekjaké Karosy. V autobuse jsme spali. K Mariazell jsme dorazili horskými serpentínami kolem půl sedmé ráno, kde už stála kolona poutních autobusů. Krokem jsme tři hodiny popojížděli k poutnímu místu a Bayerovi z Kunína rozezpívali celý autobus chválami k Matce Boží.

Po deváté hodině jsme vystoupili u jezera, kde se rozdělily cesty poutníků a autobusů. My jsme šli vlevo mírně stoupající asfaltovou cestou za mírného deště k letišti na poutní plochu a autobusy stoupaly vpravo štěrkovými cestami do alpských lesů vzdálených až 12 kilometrů. Mnozí jsme nečekali, že ve večerních hodinách s mokřými botami a nohavicemi do půl lýtek od bahna je budem následovat.

Když jsme došli na plochu, vyzvedli jsme si tašky pro poutníky. Jako první jsme vytáhli pláštěnky a poté malý radiopřijímač a naladili frekvenci 100,7. Tam byl český překlad. Slavná mše svatá začala. Radostí bylo vidět Svatého Otce na obrazovce. Říkal: „Nemohu s Vámi být osobně, tak Vám posílám svého dobrého přítele kardinála Sodána“ Jako by říkal, ten je můj nejmilejší. Ten Vám vše řekne, jako bych tu byl já. A dále nás pobídl: „Vezměte si spásu.“ Arcibiskupové nás vyzvali ke smíření. Evropa po dlouhou dobu žila pod nadvládou totalitních systémů. Chceme stavět novou Evropu na Kristu. Kristus je láska. Pokud chceme stavět něco nového, nemůžeme mít v srdci zášť. Musíme odpustit. Pochopila jsem, že obrácení Evropy spočívá ve vnitřním obrácení každého z nás. V naší touze po dobré vůli, smíření a jednotě. Dále nás arcibiskupové vybízej: chraňte nenarozený život, svěťte neděli jako den Páně, otevřete dveře kostelů o nedělích, protože lidé touží po Bohu, nebojte se vyznat svou víru na veřejnosti. A náš otec arcibiskup Jan nás vybízí: Modlete se.

I evangelium nás povzbuzuje, abychom důvěřovali Ježíši. On si všímá i našich pozemských starostí. Vždyť řeší i tu věc, že došlo víno. A Panna Maria říká: Udělejte všechno, co Vám řekne. Čtení ze Skutků apoštolů nám ukazuje na večeradlo, kde apoštolové s Pannou Marií setrvali na modlitbách a očekávali Ducha svatého.

Po mši svaté jsme dostali tu milost, že jsme mohli dojít až do baziliky v Mariazell k soše P. Marie. Byla jsem celá prokřehlá a unavená, a tak jsme si spolu se sestrou sedly do kamenného výklenku a v tichosti se dívaly na P. Marii. A Ona jako by říkala: „Jsem pokoj. Vedu Tě a s láskou řídím Tvé kroky, vždyť znám Tvé slabosti, Milovaná“. Svěřila jsem do její mateřské ochrany své blízké, kteří mě prosili o modlitbu na tomto svatém

místě.

Pak jsme mlčky došly až k místu plánovaného odjezdu. K našemu překvapení tam čekali jen pan Dorazil s Maruškou a pan Klos. Sešli jsme se s dalšími spoluztracenci z různých míst naší republiky a očekávali náš autobus. Ale když autobus nechtěl k nám, museli jsme my za ním. Šli jsme asi 6 km horskou cestou a těšili se z té nádhery kolem: krásné jezero, vysoké hory i se sněhem a teplý čaj, který nám cestou nabídlí vojáci. A pan Dorazil s úsměvem dodal: “ To je tak vždycky. Pokaždé čekáme přesně podle domluvy a všechno je jinak. “

Zdravě unaveni jsme došli k autobusu, kde už všichni s láskou a v pokoji čekali i spolu s otcem Aloisem, který za P. Marií jel na kole. Poslední kolona autobusů vyrazila, aby dovezla zpátky domů poutníky, kteří naplnění Světlem tohoto dne vědí, že nemají soudit svého souseda a že v odpuštění svému bratru nemají co ztratit, protože Kristus je víc. Kristus je láska. Kristus je naděje Evropy.

S Pannou Marií do Evropy

266. ročník Mariánské pouti Prahou, sobota 1.května 2004, Marie Ridlová

I letos mi bylo dopřáno zúčastnit se této pouti, jež bývá zahájena mší svatou v 10.00 na Stranově. Oproti loňskému roku byla letošní trochu jiná tím, že na Strahově vždy 1.května jsou skládány věčné sliby, no a Mariánská pouť bývá první sobotu v květnu, což právě letos připadlo na 1.května.

Ale stejně jsme se už v poledne modlili u sochy Panny Marie z Exilu a po udělení požehnání otcem opatem vydal se průvod kvetoucím sadem. Den byl jako namalovaný.

První zastavení bylo pod Petřínem v kostele Karla Boromejského. Tam jsme se pomodlili první desátek slavného růžence a věnovali jej za EU. Dále se pokračovalo v obvyklém sledu pražskými kostely. Nekončilo se však přes Staroměstské náměstí do Týnského chrámu, ale prošli jsme Národní třídou k Panně Marii Sněžné, kde byla pouť zakončena.

Potom více méně jednotlivě šli jsme se podívat na prozatímní Mariánský sloup, a tu mne přepadl zármutek, že socha ještě pořád není na místě kde má být. Kteří lidé tomu nepřejí? Jsou to ti, co hlavně za komunismu odpadli od Boha a v tom setrvávají. Tato záležitost jim však nepatří. Mariánský sloup patřil našim předkům, kteří bojovali se Švédy a nad nimi zvítězili. Děkovali Bohu a z vděčnosti postavili Mariánský sloup. Jsem přesvědčena, že kdyby vloni 3.listopadu,kdy bylo vše dokončeno a

připraveno, bylo dovoleno sloup obnovit, nespádl by na Staroměstském náměstí vánoční strom a nebyl by vážně zraněný člověk. Vraťme našim předkům co jim náleží, byť to byla jen kopie. Mariánský sloup staletí stával na Staroměstském náměstí, zase ať tam stojí. Mistr Jan Hus nebyl rád, vždyť Pannu Marii miloval a ctíl. Lidé by měli psát na magistrát Praha panu primátorovi, ať Mariánský sloup zase stojí!

Církev ano či ne?

o. Lešek Mazurowski

Téma 8. františkánského setkání mládeže zní "Církev ano či ne?" Bratři minorité z Opavy již nyní přijímají přihlášky mladých lidí, kteří se chystají strávit první dny prázdnin na mariánském poutním místě Cvilín u Krnova.

První prázdninový týden patří na Cvilíně u Krnova již osmým rokem mladým příznivcům františkánské spirituality. Chlapci a děvčata z celé České republiky tráví společně s bratry a sestrami františkánských řeholí dny při modlitbě, přednáškách, sdílení a zábavě. Během letošního 8. františkánského setkání mládeže ve dnech 2.7. až 6.7. budou rozjímat nad otázkou "Církev ano či ne?". "Zveme všechny, kteří se chtějí ponořit do tajemství církve jako mystického těla Kristova," uvádějí na pozvánce bratři minorité z Opavy, kteří setkání tradičně připravují.

Ubytování ve spacáku a na karimatce je zajištěno v budově školy v Krnově. Část mladých lidí může přímo na kopci u poutního kostela Panny Marie Sedmibolestné také stanovat ve vlastním stanu. Každý účastník zaplatí za účast na setkání 300 Kč. V ceně je nejen pronájem budovy školy, ale také náklady na stravu během setkání.

Přihlášky: o. Lešek Mazurowski, Konvent minoritů, Masarykova 39, 746 01 Opava; tel: 553 712 807; e-mail: fsm.cvilin@centrum.cz.

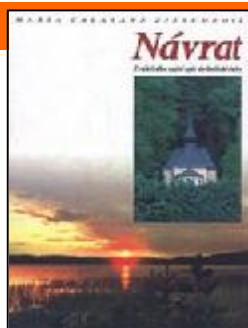
KNIHOVNA

Připravuje Jan KNYTL

Návrat

Autor: M.C. Ziescheová

Thomas Volkner prožil 13 krutých let v sibiřském gulaku. Kancléř Adenauer, podporován mnohými modlitbami, dokázal přesvědčit pány v Kremlu, aby propustili posledních 10. tisíc německých zajatců z II. sv. války.

Kniha je plná dobrých křesťanů, kteří se snaží udělat pro propuštění kněze Thomase maximum po stránce hmotné i duchovní, aby se zařadil do normálního života. Nakonec se vrátí ke kněžské službě – k radosti vlastní i všech přátel.

Knihu by si měli přečíst mladí, aby se jim připomněla zapomínaná historie.

Modlitba Sergeje Bulgakova

O Ježíši Kriste, náš Pane a Spasiteli, slíbil jsi, že s námi stále budeš přebývat.

*Voláš všechny křesťany, aby přišli a měli účast na Tvém Těle a Krevi,
ale naše viny nás rozdělily a nemáme sílu
podílet se spolu na Tvé svaté Eucharistii.*

Odpusť nám a pomoz nám sloužit cestám smíření podle Tvé vůle.

*Zapal naše srdce ohněm svatého Ducha, dej nám Ducha moudrosti a víry,
odvahy a trpělivosti, pokory a pevnosti, lásky a kajičnosti
prostřednictvím přímluv blahoslavené
Matky Boží a všech svatých.*

A m e n.

ODPOVÍDÁME NA VAŠE DOTAZY

Odpovídá otec Alois

Otázka: *Ve škole jsme se učili, že křesťanství vzniklo jako sekta z židovství. Jak tomu mám rozumět?*

Odpovězme si na otázku - chtěl Pán Ježíš založit nějakou sektu? Sekta v našem chápání má svá pravidla vzniku a života. Samotné slovo znamená oddělovat se, odštěpovat se. V samotných důsledcích to znamená, že sekta se vyznačuje určitými charakterickými rysy – uzavírání se do své skupinky, tajnůstkářství, podřízení se nepsanému vůdci, vylučování těch, kteří sdílejí jiný názor nebo pohled, odpor vůči představeným církve – kněžím, hledání společného nepřítele, pocit ukřivděnosti a tím hraní si na mučedníky, kterým se ubližuje a kteří jsou většinou nepochopeni. Ježíš a apoštolové pocházeli z židovského národa a hlásili se k židovskému náboženství. Nechtěli se oddělovat a odštěpovat od tohoto náboženství. Ježíš byl vždy otevřený pro všechny přátele i nepřátele, nepřišel zrušit ani písmenko z Písma a zákona,

přišel na prvním místě pro ztracené ovce z izraelského národa. Jemu nešlo o to, aby vytvořil sektu v náboženství, ve kterém žil. Z tohoto pohledu se nedá hovořit o tom, že by Ježíš měl snahu vytvářet sektu v židovském náboženství. Sektu prakticky udělali z křesťanů Židé. Oni nepřijali Krista za Mesiáše, oni Ho odsoudili na smrt a odmítli Jeho obnovu víry v duchu a pravdě. Křesťané se pro toto odmítnutí neuzavřeli do sebe, tak, jak by měla správná sekta. Ale naopak, církev se otevřela všem lidem na celém světě. Stala se světovou církví. To je jedno ze znamení, že se nejedná o sektu. Učení církve je známé pro všechny. Nic neskrývá z toho, co by měl každý člověk, který uvěří, vědět. Jediným vůdcem všech křesťanů je sám Pán Ježíš. Křesťané se necítí ukřivdění světem, který je nenáviděl a nenávidí, ale naopak je otevřeno světu, aby se Kristova zvěst šířila po celé zemi. Z toho je patrné, že Ježíš nezaložil sektu a nelze vlastně tvrdit, že křesťanství vzniklo jako sekta z židovství. V takovém tvrzení se opomíjí charakteristika obsahu slova sekta a co se pod tímto slovem skrývá.

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

Co jsme prožili

- ✓ 18.4. se ve farním kostele v Novém Jičíně uskutečnil velikonoční koncert lašského žesťového kvintetu.
- ✓ 1.5. ve farním kostele v Novém Jičíně zaznělo k stému výročí úmrtí skladatele Antonína Dvořáka jeho dílo *Stabat Mater* v podání sboru Ondráš s orchestrem.
- ✓ 2.5. se ve většině našich farností uskutečnil tzv. Misijní koláč. Poděkování patří všem obětavým kuchařkám, těm, kteří obětovali svůj čas přípravě této akce a nabízení koláčů, ale i všem, kteří touto formou přispěli prostřednictvím Papežského misijní díla potřebným ve světě.
- ✓ Pouti středoevropských katolických dnů do Mariazell ve dnech 21-22.5 se zúčastnilo z Nového Jičína 40 věřících, z Kunína 12 věřících, z Šenova jedna věřící a z Libhoště tři věřící. Jelo se dvěma autobusy. Přibráli se věřící z Kopřivnice a z Bernartic. Kromě toho o. Alois z 5 dalšími odvážlivci se vydal z prostějovskou farností do Mariazell na kolech a ve třech dnech našlapali každý kolem 315 km z Prostějova až do Mariazell.
- ✓ 29.5 jeli farníci z N. Jičína na Maria Skálu a ve stejný den sloužil o. biskup František v kostele v Kuníně mši sv. na poděkování za obnovu kunínského zámku.
- ✓ 30.5 byla tradiční vaječina na Sv. Ducha ve Španělské kapli, u Bezděků v Šenově a na farské zahradě v Kuníně.

Co nás čeká

- ✓ 6. června přistoupí děti k prvnímu sv. přijímání v N. Jičíně, Kuníně, Šenově a Libhošti. Podle počasí opět v neděli 13.6 se uskuteční na náměstní průvod Božího Těla. Podobné průvody budou také v ostatních farnostech.
- ✓ 18. června pojedou farníci z N. Jičina na pouť na sv. Hostýn.
- ✓ 29.6 přivítáme mezi námi novokněze Františka Urbana, který prožil v naší farnosti rok přerušení studia a pracoval v Domově důchodců na Máchově ulici. Mše sv. bude v 17.00 hod. ve farním kostele a při ní bude také děkovat za dvacet let kněžství o. Aloisa a za deset let kněžství o. František Cinciala, bývalý kaplan. Po mši sv. novokněz František bude udělovat novokněžské požehnání.
- ✓ Ve středu novokněz František bude mít mši sv. v 9.00 hod v Domově důchodců na Máchově ulici a večer v 18.00 v kostele v Kuníně, kde udělí novokněžské požehnání.
- ✓ Naše děti budou mít od 1.7 za sebou dva turnusy farních táborů v Podolí u Valašského Meziříčí.
- ✓ Naše farnost od 4.7 do 12.7 koná pro zájemce společný pobyt v italských Dolmitech v domě Velehrad na Sv. Martinu.
- ✓ Naše farnosti v sobotu 24.7 podniknou již tradiční pouť k sv. Cyrilu a Metoději na Radhošť. Mše sv. tam bude v 11.00 hod a odjezd autobusu bude v 8.00 hod. pod farním kostelem.
- ✓ v neděli 25.7 bude libhošťská farnost slavit svou pouť.
- ✓ v neděli 15.8 bude farnost v Novém Jičíně slavit svou pouť ve farním kostele. Mše sv. budou v obvyklý čas.
- ✓ v sobotu 4.9 přivítá novojičínská farnost na dnech města o. biskupa Františka, který bude ve farním kostele sloužit mši sv.
- ✓ v neděli 12.9 bude kunínská farnost slavit svou pouť. Mše sv. bude v 8.45 hod.

Během prázdnin, tak jak v minulých letech nebude mše sv. v úterý a ve čtvrtek ve Španělské kapli a v pátek v 17.00 hod. ve farním kostele. Ostatní bohoslužby zůstávají beze změn. Farní kancelář bude o prázdninách v pondělí od 9 do 11.30 hod. a odpoledne od 16.30 do 18.00 hod. a ve středu od 10.00 hod. do 11.30 hod.

Krátké zamyšlení

Čím víc přijímáme ve své tiché modlitbě, tím víc můžeme dávat ve své činnosti.

Matka Tereza, Přinášíš mi lásku